

Pasningsvejledning for: Spurvepapegøjer

1. Dyreart

Forpus coelestis
Lesson Spurvepapegøje

2. Fuldvoksen størrelse

Længde 12-13 cm

3. Forventet levealder

Spurvepapegøjer vil normalt opnå en alder af 6 – 9 år

4. Anbefalet størrelse og indretning af anlæg eller bur

Et bur skal være af en sådan størrelse at spurvepapegøjen kan flyve i buret. Derfor anbefales et bur på mindst 100 cm. Lang, 50 cm. bredt og 50 cm, højt. Og helst et bur der er lukket på alle sider på nær fronten, ”et kassebur” for ikke at stresser fuglene. Buret indrettes med siddepinde i begge ender, gerne af naturtræ, som fuglene elsker at gnave i. Buret må ikke anbringes på gulvet, men stilles på et bord eller i en reol, således at det ikke udsættes for træk eller direkte sollys.

Vand og foderskåle anbringes således at fuglene ikke klatter i dem fra deres siddepinde.

Bedst er det at der i bunden af buret er en udtræksskuffe, hvori bundlaget, ”der kan bestå af avispapir eller spåner” nemt kan udskiftes.

Spurvepapegøjer holdes bedst parvis.

5. Særlige pasningsbehov, herunder særlige krav til temperaturforhold

Spurvepapegøjer bader ikke meget, men holder af at få et dusch af en blomsterforstøver

Spurvepapegøjer kan overvintres ved ca. 8 – 10 grader celcius, men er først rigtig aktive ved en temperatur omkring 20 grader celcius

6. Stimulering og behov for motion

Som beskæftigelse, bør man jævnlig give spurvepapegøjerne friske grene af træer eller buske, især pil, hassel, æble og pære er velegnet. Brug aldrig sprøjtede grene da de kan være giftige.

Spurvepapegøjer kan ved målrettet træning blive meget tamme.

Holdes de i bur bør de daglig tages ud af buret, så de kan få nogle længere flyvetime, For at træne deres muskulatur og kondition.

7. Fodring

Som basisfoder anvendes en færdig frøblanding til parakitter, helst uden solsikkekerner, da de er meget fedende.

Er der kun behov for at købe frø i mindre portioner, undlad da at købe det der er færdigpakket i plastposer, da der i disse poser let opstår mider og skimmel hvilket er sundhedsfarlig, for fugle i almindelighed.

Spurvepapegøjer vil gerne have frisk grønt, så varier det efter årstidens frugt og grønt fra naturen, pas på at der ikke er sprøjtet med gift.

Spurvepapegøjer skal have frisk drikkevand hver dag, ligesom de skal have adgang til kalk og mineraler, i form af knuste østersskaller også kaldet grit.

8. Sociale behov

Spurvepapegøjer lever i naturen "Sydamerika" parvis eller i mindre flokke, og har derfor stort behov for, at være sammen med artsfæller. Derfor bør den ikke holdes alene, men altid mindst parvis.

9. Formering, yngelpleje og eventuel neutralisation

Et tilbagevendende problem ved opdræt af spurvepapegøjer, er den forholdsvise ringe forskel i farverne arterne og især hunnerne, imellem.

Spurvepapegøjer vil normalt yngle i kassebur på 100 cm. i længden Foretrukne er Redekasser med et bundmål på 12 x 22 cm. med en skillevæg i således at redekammeret bliver 12 x 12 cm, således at redekammeret bliver mørklagt.

Spurvepapegøjer der har ynglet i kassebur, har godt af at blive lukket ud i en voliere, når vejret tillader det.

Vil man yngle med sine spurvepapegøjer er tørt frø ikke nok, man må da give fuglene et mere proteinrigt foder, så som spiret solsikkekerner.

Spurvepapegøjer lægger mellem 4 og 6 æg der er dog set op til 9 æg i en rede, der læges et æg hver anden dag, og hunnen begynder at ruge efter det 3-4 æg er lagt, rugetider er ca.18 dage, og ungerne forlader reden efter ca. 30 dage.

Medens hunnen ruger, bør man ikke fodre for kraftig.

Når ungerne er klækket fodres der i starten normalt, men nu igen med spiret frø og opmadningsfoder.

Ca. 14 dage efter ungerne har forladt reden begynder de så småt at spise selv, og er efter 4 uger helt selvstændige, hvorefter de bør fjernes fra forældrene.

10. Typiske tegn på sygdom og nedsat trivsel

Fugle er gode til at skjule deres sygdom. Derfor skal man være opmærksom på de mindste tegn på at fugle ikke trives, således at behandling kan sættes ind i tide.

Den raske fugl er livlig og bevæger sig hyppig i løbet af dagen ved at flyve og klatre. Fjerdragten er stram, ren og glat. Næb og føder rene og tørre og øjnene klare og agt pågivende.

Den syge fugle kan vise sine symptomer på mange måder. De mest almindelige tegn På sygdom er følgende:

- Nedsat ædelyst, fuglen sidder ved foderet uden at æde.
- Fuglen puster sig op, ser træt ud og sætter hovedet under vingen, også om dagen
- Øjnene holdes halvt lukkede, tungt stødende åndedræt og ofte hvilende på begge ben.
- tynd ildelugtende afføring.

Når sygdomstegnene tydeligt kan ses på fuglen haster det med at få den under kyndig behandling, da den på det tidspunkt allerede er meget syg.

Øvrige informationer

Udseende

Han: Overvejende grøn med en klarere grøn maske. Hannen har en blå streg bag øjet, der strækker sig om i nakken hvor den toner ud. Små og delvis store vingedækfjer og små undervingedækfjer er blå. Overgumpen coboltblå. Halefjer grønne med smaragdgrønt skær tæt på overgumpen. Undersiden mere gullig. Iris: brunt til sort. Næb, ben og negle kødfarvede.

Hun: Som hannen men med en mere generel grøn farve over hele kroppen. Alle hannens blå tegninger mangler.

1,0 vildfarvet lesson spurvepapegøje

Udbredelse:

Nord-vestlige Peru og Vestlige Equador.

Underarter: *F. c. lucida*, glemt og genopdaget i 90'erne. (Pathe 1937)

Lovgivning og dokumentation

Spurvepapegøjer er ikke omfattet af særlige fredningsbestemmelsen i Danmark

Slutblok

Denne pasningsvejledning er for hold af fugle som familie-eller hobbydyr. Disse fugle kan eventuelt holdes forsvarlig på anden måde end beskrevet i denne pasningsvejledning.

Denne pasningsvejledning er lavet af Bent M. Sørensen for Landsorganisationen Danske Fugleforeninger (ldf-net.dk) med støtte fra Dyreveldfærdspuljen, 2014.